

KAPITOLA 1.

1878

Při projíždce v lesích si Della pomyslela, jaké má štěstí. Milovala venkov a jarní lesy pro ni měly neodolatelné kouzlo. Zjistila, že cítí zvláštní magii, intenzivnější než cokoli, co se dělo ve světě kolem.

Sama to nedokázala vysvětlit.

Protože byla jedináček, neměla nikoho, s kým by své myšlenky mohla sdílet. Její rodiče – kteří už byli po smrti – souzněli natolik, že do jejich světa nemohla proniknout ani jejich dcera, i když ji nadmíru milovali.

Poté co její otec zahynul ve válce v Súdánu, staraly se Della a její matka v Londýně o dům jeho bratra, lorda Laidena, který pracoval pro britskou vládu jako ministr zahraničí. Trávil proto mnoho času v zahraničí a byl rád, že jeho švagrová a její malá dcera „udržují teplo rodinného krbu“.

Před rokem, během velice chladné zimy, však Della matka zemřela na zápal plic. Odcházela smířená, protože se těšila na shledání s manželem.

Della se bez ní cítila osaměle. Nebyla to ovšem jediná změna.

Strýc se rozhodl, že je načase, aby se odebral do důchodu, protože ho časté cesty na kontinent vy-

čerpávaly. Byl proto jmenován šlechticem, aby se mohl účastnit jednání Sněmovny lordů, kam občas chodíval. Nejspokojenější však byl na venkově.

Vždy měl pocit, že právě tam patří, a Delle tím udělala nezměrnou radost, protože mohla jezdit na koni.

Svou vášeň pro ježdění zdělala po svém otci, v Londýně jezdila po Rotten Row, to ale nebylo stejné jako jet tryskem po venkovské krajině, kde žili nyní.

Lord Lainden měl to štěstí, že se během své funkce ministra spřátelil s vévodou z Marchwoodu. Chodili spolu do školy, ale pak je osud zavál každého jinam. Vévoda zdědil titul a pozemky ve Francii, a proto se mu hodila pomoc dávného přítele.

Když se lord Lainden rozhodl odejít do důchodu, vévoda mu nabídl, aby žil v Hampshiru v jeho domě, který obklopoval stoakrový pozemek.

Vévoda mu dům poskytl za cenu tak nízkou, že to byl téměř dar, a lord Lainden mu za to byl velice vděčný.

Della si život na venkově oblíbila. Vévoda řekl jejímu strýci, že může cvičit jeho koně a jezdit i po pozemcích, které se táhly několik tisíců akrů.

Delle bylo málo přes osmnáct a bylo načase, aby byla představena královně Viktorii na královském dvoře ve Windsoru. Také by se měla účastnit plesů a dalších zábav, které byly určeny pro společenské debutantky.

Ale i když jí to strýc několikrát nabízel, odmítla se do Londýna vrátit.

„Snadno bych ti mohl najít gardedámu, Dello,“ navrhoval jí. „Ve společnosti je mnoho dam, které mají poněkud obtíže s penězi, a tak velmi rády pomohou s debutantkami.“